

sig til at æreskænde den danske Stat og dens Institutioner, dens Embedsmænd og Ministre, dens Rigsdag og det hele! Jeg synes alligevel, det er at gøre mig alt for stor. Jeg synes, at ærede Medlemmer, der forsøger noget saadant, dog skulde tænke paa, at det kan have en skadelig Virkning baade paa mig selv og paa andre Mennesker i deres Bedømmelse af mig.

Jeg takker de ærede Medlemmer Hr. J. P. Nielsen og Hr. Nis Nissen, fordi de havde Mod til at gaa op imod dette Bov-Hysteri. Det var virkelig ingen ny eller opsigtvækkende Bemærkning, der faldt fra mig i Bov. Jeg har hørt den adskillige Gange før, maaske endog gjort den selv før. Og det er vel i og for sig ogsaa rigtigt, at den danske Agerjord forsvinder jo dog ikke, fordi der er nogen, der ikke kan klare sig paa den. Den ligger der og vil være en national Værdi fremdeles. Andet end denne Kendsgerning er det ikke, jeg har peget paa. Men det er for øvrigt da egentlig en Fremhæven af en god Side ved Landbruget i Modsætning til de industrielle Erhverv, der virkelig ikke er stillet paa samme Maade. Hvis Ejeren maa forlade Erhvervet paa Grund af manglende Afsætning, er det højst sandsynlig, at Maskinerne ruste og Fabrikken falder sammen, og en skønne Dag er der slet intet tilbage af hele Herligheden. Det er denne Modsætning, som det er meget naturligt at søge til, naar man taler om, hvilke Ulykker der sker, naar Folk ikke kan klare sig. Og jeg maa dog sige, at de, der nu forarges paa mig i Stedet for at forarges paa Cornelius Petersen, burde maaske erindre, hvor mange Gange de i Aarene fra 1920 til 1924 har brugt Vendinger som, at de, der ikke kunde klare sig, maatte virkelig gaa til Grunde, at de Erhverv, der ikke duede, maatte opgives, at de industri-drivende, der ikke kunde holde deres Fabrikker i Gang og ikke staa sig i Konkurrencen, maatte virkelig finde sig i at pakke sammen og stikke af. Hvor mange Gange har ærede Medlemmer, der her er til Stede, ikke enten sagt eller hørt saadanne Udtalelser gennem adskillige Aar. De, der vil gøre sig den Ulejlighed at gennemgaa f. Eks. „Aalborg Amtstidende's Arkiv, vil dér kunne finde en righoldig Samling af saadanne voldsomme Udtryk imod de saakaldte By-erhverv, saa hvis nogen trænger til Forargelse, anviser jeg dem disse gamle Arkiver af Venstrepressen, hvor de vil kunne finde adskilligt af den Art.

Jeg kan derfor ikke anerkende at have sagt hverken noget udfordrende eller noget urigtigt. Men hvis jeg endelig havde gjort

det, kunde jeg da for øvrigt nok være fristet til det. Man kunde vel i og for sig nok være fristet til at svare paa 3—6 Maaneders Uforskommetheder, hvis man endelig havde følt sig stærkt opfordret dertil. Men, som jeg allerede har sagt, disse personlige Overfald har egentlig ikke frembudt nogen større Interesse for mig. Mere Grund til Forargelse er der uægtelig ofte over den Om-tale, som Arbejderklassen er Genstand for. Jeg skal nu ikke trække mange Eksempler frem, men da det er den konservative Ord-fører, der har lagt for med Bebrejdelser i Anledning af Bov, skal jeg dog bede det ærede Medlem ved Lejlighed kige indenfor Ved Stranden Nr. 18, hvis han vil give Udtryk for Forargelse. Jeg har her et Eksemplar af „Nationaltidende“ for 6. August, i hvilket der findes en Artikel, der har til Overskrift: Høje Skatter og lav Moral. I denne Artikel hedder det — jeg tillader mig med den højtærede Formands Til-ladelse at citere nogle Linier —: „Naar man hører til Fagforeningsmedlemmernes hellige Skare, saa fødes man med Berettigelse til at underholdes af Staten“. Og et andet Sted: „Den, der æder og drikker hele Fortjenesten op, han tages af Staten under Armene med Børneforsørgelse og Alderdomsforsørgelse og Hjælp baade hist og her“. Se, det er det konservative Organs Bedømmelse af Alders-rentenynderne, af dem, der faar Enkefor-sørgelse, af dem, der faar Arbejdsleds-heds-understøttelse! Det er Individet, der har ædt og drukket det hele op og derefter tages under Armene af Staten! Her er Grund til Forargelse, og hvis der virkelig var ærlig Forargelse i det konservative Parti, vilde de jo ogsaa for længst have taget Afstand fra den Slags skændige Over-fald paa Arbejderklassen.

Se, hvis der nu i Arbejderklassen var lignende Stof til Mord og Brand, som der aabenbart er paa andre Steder, var saadanne Ord selvfølgelig noget at bygge en Ophid-selse paa af en ganske anden Art end de selvfølgelig Ord, jeg fremsatte i Bov, og for hvilke der virkelig ikke er den mindste Grund hverken for mig eller andre til at give Cornelius Petersen Undskyldninger. Han har præsteret saa mange Overfald i mange Maaneder før denne Udtalelse, og hvis der altsaa var nogen, der ved denne Lejlighed skulde give Undskyldninger, kan ingen i, og for sig være i Tvivl om, hvor Manden befinder sig. Jeg tror i det hele taget, man skal være lidt varsom med Sympati overfor Bevægelser eller Retninger, der anbefaler Midler af den Art, der er anbefalet derovre, Midler, der ligger ganske